

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Lenky Bursíkové, soudkyně Martiny Kotouček Mikoláškové a soudce Richarda Galise ve věci

žalobce: **J. B.**
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem
sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 5. 2023, č. j. 187327/2016/KUSK/OLPPS/ZAV,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Průběh správního řízení a vymezení věci

1. Dne 1. 8. 2016 městský úřad oznámil žalobci, že ke dni 27. 7. 2016 dosáhl v registru řidičů celkového maximálního počtu 12 bodů. Dne 4. 8. 2016 podal žalobce námitky proti oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

2. Ve správním spisu jsou založena oznámení o uložení pokuty a pokutový blok série GE/2014, č. E2692712 k přestupku ze dne 17. 1. 2015, oznámení o uložení pokuty a pokutový blok série FD/2013, č. D1220444 k přestupku ze dne 30. 1. 2015, oznámení o uložení pokuty a pokutový blok série GE/2014, č. E2232785 k přestupku ze dne 20. 10. 2015, oznámení o uložení pokuty a příkazový blok série GD/2014, č. D2404821 k přestupku ze dne 27. 7. 2016.
3. Součástí správního spisu je i výpis z bodového hodnocení řidiče, podle kterého byly žalobci za přestupek ze dne 17. 1. 2015 zaznamenány 2 body, za přestupek ze dne 30. 1. 2015 zaznamenáno 5 bodů, za přestupek ze dne 20. 10. 2015 zaznamenány 3 body a za přestupek ze dne 27. 7. 2016 rovněž 3 body. Posledním ze spáchaných přestupků žalobce dosáhl 12 bodů.
4. Městský úřad Benešov (dále jen „městský úřad“) rozhodnutím ze dne 5. 10. 2016, č. j. MUBN/69573/2016-ML (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), zamítl námitky žalobce a potvrdil záznam 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče ke dni 27. 7. 2016. V odůvodnění popsal jednotlivé přestupky spáchané dne 17. 1. 2015, 30. 1. 2015, 20. 10. 2015 a 27. 7. 2016. Posoudil jednotlivé pokutové bloky a dospěl k závěru, že jsou způsobilými podklady pro zápis do evidenční karty řidiče. Žalobce nenavrhl žádný důkaz, který by skutková zjištění zpochybnil.
5. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce odvolal. Namítal, že je prvostupňové rozhodnutí v rozporu se zákazem dvojího trestání. Dále měl městský úřad upozornit žalobce, že má možnost školení ve středisku bezpečné jízdy. Preventivní působení na řidiče garantuje čl. 2 odst. 3 Ústavy a čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) z roku 2015. Pokutové bloky byly uloženy v roce 2016, bloky jsou však z let 2013 až 2014. Nemohly být tedy podkladem k záznamu bodů. Oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení nesplňuje náležitosti zákona, je pouhým sdělením. Žalobce dále namítl systémovou podjatost, neboť věc rozhodl věcně nepřislušný odbor (odbor správních agend), měl rozhodovat odbor dopravy.
6. V záhlaví uvedeném rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil prvostupňové rozhodnutí. V odůvodnění uvedl, že pokutové bloky splňují všechny zákonné náležitosti. Žalobce ostatně všechny pokutové bloky podepsal. K námitce dvojího trestání odkázal žalovaný na rozhodnutí rozšířeného senátu NSS, podle kterého se jedná o sankci *sui generis* za speciální recidivu se samostatnou skutkovou podstatou. Záznamy za jednotlivé body se řidičům neoznamují, je tedy na nich, aby si při páchaní přestupků sledovali počet bodů v evidenční kartě. Není pravdou, že by byly použity neplatné pokutové bloky. Námitkou systémové podjatosti se žalovaný nezabýval, neboť zákon nevymezuje konkrétní odbor rozhodující o přestupcích. Je to pouze otázka vnitřního uspořádání.
7. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost (nesrozumitelnost) a nezákonnost.

Obsah žaloby

8. Za prvé žalobce namítl, že námitkové řízení nebylo ani zahájeno a správní orgány nebyly oprávněny vydat jakákoliv rozhodnutí. Žalobce odkázal na § 117 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním

provozu), ve znění zákona č. 217/2020 Sb. (dále jen „zákon o silničním provozu“), a uvedl, že námitky by vyvolaly právní účinky pouze, pokud by byly opatřeny úředně ověřeným podpisem, resp. elektronickým podpisem ve smyslu zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon o elektronickém podpisu“). Na podání učiněné datovou schránkou se hledí jako na vlastnoručně podepsané, nikoliv podepsané s ověřeným podpisem. Po zrušení zákona o elektronickém podpisu byl novelizován § 117 zákona o silničním provozu, který nyní umožňuje pouze úředně ověřený podpis. Žalobce sice podání námitek zvažoval, poté se však rozhodl, že „žádnou námitku podávat nebude, tedy svůj podpis nikde neověřoval. Vzhledem k tomu, že podpis na námitce nebyl ověřen, nemohla tato vyvolat žádné právní účinky.“

9. Za druhé žalobce namítl, že je výrok rozhodnutí nesrozumitelný, neboť z něj není zřejmé, o čem bylo rozhodováno. Bylo vedeno řízení o žádosti a předmětem řízení byly námitky proti záznamu bodů. Správní orgán smí rozhodovat jen o těch záznamech bodů, proti nimž účastník řízení vznesl námitku. Z výroku prvostupňového rozhodnutí není zřejmé, o jakých záznamech správní orgán rozhodoval. Pokud by rozhodoval o všech záznamech bodů v kartě řidiče, bylo by rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Rozhodnutí ani správní spis totiž neobsahuje nic ve vztahu k záznamům bodů ze dne 16. 8. 2012, 1. 4. 2012, 25. 6. 2009, 21. 9. 2007 a 4. 5. 2007.
10. Za třetí žalobce tvrdil, že za přestupek ze dne 30. 1. 2015 byly nesprávně zaznamenány body, a tento záznam je tudíž nezákonný. Žalobce uznal, že porušil § 12 odst. 5 zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Žalobce však jel na jízdním kole. Správní orgán však provede záznam bodů jen tehdy, byl-li přestupek spáchán při řízení motorového vozidla (podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu). Z popisu skutku nevyplývá, že žalobce řídil motorové vozidlo.
11. Za čtvrté žalobce tvrdil, že záznam bodů ze dne 27. 7. 2016 nebyl prokázán. Příkazový blok č. D2404821 je nečitelný. Není z něj zřejmé ustanovení, které měl žalobce porušit, jakou skutkovou podstatu měl svým jednáním naplnit ani v čem jeho jednání mělo spočívat. Není čitelné ani datum ani rok jeho vystavení. Není tedy zřejmé, kdy měl pokutový blok nabýt právní moci. Dobře viditelný je pouze podpis přestupce, který však neodpovídá podpisu žalobce. Není přitom čitelná informace, jak policisté ověřili totožnost přestupce.

Obsah vyjádření žalovaného

12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl žalobu zamítnout. Žalovaný považuje první žalobní námitku za nevěrohodnou a účelovou. Žalobce sám podal námitky, které vlastnoručně podepsal. Stejný podpis obsahují pokutové bloky i doručenky městského úřadu. Až po podání námitek žalobce udělil plnou moc svému zástupci. K druhému žalobnímu bodu žalovaný odkazuje na text námitek žalobce, ve kterých brojl proti všem záznamům bodů v registru řidičů. Správní orgány řádně přezkoumaly všechny podklady týkající se těch posledních přestupků, které vedly k dosažení 12 bodů (tj. 17. 1. 2015, 30. 1. 2015, 20. 10. 2015 a 27. 7. 2016).
13. K záznamu bodů ze dne 30. 1. 2015 žalovaný uvedl, že z oznámení o uložení pokuty vyplývá, že žalobce spáchal přestupek jako řidič motorového vozidla reg. zn. X. Správní orgány v námitkovém řízení nepřezkoumávají správnost a zákonnost aktů, na jejichž základě byl záznam proveden. Pro záznam v registru řidičů stačí oznámení o uložení pokuty na místě podle § 123b odst. 2 písm. a) zákona o silničním provozu. Správní orgány

přezkoumaly pokutové bloky i oznámení o uložení pokuty a pochybení neshledaly. Žalobce tíží důkazní břemeno ve vztahu ke zpochybnění podkladů pro záznam do registru řidičů.

Splnění procesních podmínek

14. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a proti rozhodnutí, proti kterému je žaloba přípustná.
15. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
16. Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.
17. Soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť s takovým postupem účastníci vyjádřili ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. souhlas (žalobce výslovně, žalovaný mlčky). Dokazování soud neprováděl, jelikož účastníci nenavrhli provedení žádných důkazů nad rámec listin ve správním spisu, jehož obsahem se dokazování neprovádí.

Posouzení žaloby soudem

18. Za prvé žalobce namítl, že námitkové řízení nebylo ani zahájeno, neboť námitky nebyly v rozporu s § 117 zákona o silničním provozu opatřeny úředně ověřeným podpisem.
19. Podle § 117 zákona o silničním provozu platí, že žádosti a oznámení podle § 92 až 94, § 98 až 102, § 108 až 112, § 114 až 116, § 123d, § 123e a § 123f může podat žadatel nebo držitel řidičského oprávnění i poštou nebo elektronickou formou. V takovém případě musí být podpis žadatele nebo držitele řidičského oprávnění na žádosti nebo oznámení v listinné podobě úředně ověřen. Doklad totožnosti žadatel nebo držitel řidičského oprávnění nepřikládá.
20. Podle § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Podle odst. 3 téhož ustanovení platí, že shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
21. Otázkou, zda jsou námitky proti záznamu bodů v bodovém hodnocení řidičů, které nejsou v rozporu s § 117 zákona o silničním provozu opatřeny úředně ověřeným podpisem držitele řidičského průkazu, způsobilé zahájit řízení o námitkách, či nikoliv, a jaké jsou případně důsledky této vady na vedené řízení a vydaná rozhodnutí, se již zabýval Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 5. 12. 2022, č. j. 17 A 50/2022-32 (obdobně srov. rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 29. 3. 2023, čj. 16 A 3/2022-54). Uvedl, že odpověď na první část sporné otázky, tj. zda jsou námitky neopatřené úředně ověřeným podpisem způsobilé zahájit řízení o námitkách, se nachází v § 43 až § 45 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. V § 44 odst. 1 správního řádu je zakotveno obecné pravidlo, podle kterého je správní řízení zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení, došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu. Z uvedeného pravidla však správní řád v § 43 odst. 1 stanoví výjimku. Ve smyslu tohoto ustanovení není řízení o žádosti zahájeno a správní orgán věc odloží, jestliže byl vůči správnímu orgánu učiněn úkon, který zjevně není žádostí, nebo z něj nelze zjistit, kdo jej učinil, nebo bylo učiněno podání, k jehož vyřízení není věcně příslušný žádný správní orgán. Z výše uvedeného vyplývá, že aby úkon (podání) nevedl k

zahájení řízení, musí být tento úkon stížen zcela zásadními vadami specifikovanými v § 43 odst. 1 písm. a) a b) správního řádu.

22. Při posouzení druhé části sporné otázky, tj. zda vada podaných námitek spočívající v absenci úředně ověřeného podpisu měla vliv na zákonnost řízení a vydaného rozhodnutí, Městský soud v Praze zohlednil zejména důvod, pro který je úředně ověřený podpis na námitkách podaných v listinné podobě vyžadován. Tímto důvodem je prověřit, že ten, kdo je na námitkách podepsán, tyto námitky skutečně podepsal (tj. podal). Aby tedy vada spočívající v absenci úředně ověřeného podpisu na námitkách způsobila nezákonnost řízení a vydaného rozhodnutí, musely by v průběhu správního řízení vyjít najevo pochyby o tom, kdo námitky podal.
23. V nyní projednávaném případě nebyly dle soudu žalobcem podané námitky stíženy výše popsánymi zásadními vadami. Námitky byly podány poštou (datováno dne 2. 8. 2016, městskému úřadu doručeno dne 4. 8. 2016), obsahují datum narození, bydliště i vlastnoruční podpis žalobce. Z podaných námitek je tedy zcela zřejmé, kdo tyto námitky podal, tj. žalobce. Zároveň není pochyb o tom, že obsahem podání žalobce jsou právě námitky podle § 123f zákona o silničním provozu proti záznamu bodů v registru řidičů, kterým bylo dosaženo 12 bodů. Žalobce podání výslovně nazval jako „námitka proti záznamu bodů“ a v textu se pak žalobce i výslovně odkazoval na § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu. Námitky žalobce podal u prvostupňového správního orgánu, který je podle § 124 odst. 5 písm. m) zákona o silničním provozu příslušný k jejich projednání.
24. Není rovněž pochyb ani o tom, že námitky podal právě žalobce. Žalobce se v řízení o námitce proti záznamu bodů choval aktivně. Dne 11. 8. 2016 (tj. až po podání námitek) udělil plnou moc obecnému zmocněnci ke svému zastupování (plná moc byla doručena městskému úřadu dne 29. 8. 2016). Prostřednictvím svého zmocněnce podal žalobce následně i odvolání proti procesnímu usnesení městského úřadu a poté i proti prvostupňovému rozhodnutí. V žalobě žalobce poukazoval pouze na formální nedostatek podaných námitek, tedy že podpis na námitkách není ověřený. Netvrdil ovšem, že by námitky dne 4. 8. 2016 vůbec nepodal (srov. shora citovaná část žaloby).
25. Na základě výše uvedeného dospěl soud k závěru, že podání žalobce nebylo stíženo vadami uvedenými § 43 odst. 1 písm. a) a b) správního řádu, neboť je patrné, kdo a v jaké věci jej učinil, a zároveň nepanují pochybnosti o tom, že je podal právě žalobce, proto mělo toto podání za následek zahájení správního řízení ve smyslu § 44 odst. 1 správního řádu. Ačkoli má soud za to, že absence úředně ověřeného podpisu na námitkách žalobce je formální vadou řízení, tak tato vada nezpůsobila v projednávané věci nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť nepanovaly pochybnosti o tom, kdo námitky podal.
26. Za druhé žalobce namítl, že je výrok prvostupňového rozhodnutí nesrozumitelný. Ani tento žalobní bod není důvodný.
27. Žalobce brojil v námitkách doručených městskému úřadu dne 4. 8. 2016 obecně „proti všem záznamům bodů v registru řidičů, zejména pak ve smyslu § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu proti záznamu, kterým bylo dosaženo 12 bodů.“ Námitky ani později v průběhu správního řízení neodůvodnil.
28. NSS v rozsudku ze dne 13. 8. 2015, č. j. 9 As 140/2015-24, uvedl, že pro posouzení věci není podstatné, zda přezkoumání námitek je pouze určitou fází řízení o záznamu bodů, nebo se podáním námitek zahajuje samostatné řízení a zda v takovém případě jde o řízení o žádosti

nebo řízení zahájené z moci úřední (bod 21). Smyslem § 123f odst. 1 zákona o silničním provozu je totiž umožnit řidiči uplatnit proti nesprávně provedenému záznamu bodů v registru řidičů obranu v podobě námitek. Podáním námitek vzniká správnímu orgánu povinnost buď námitkám vyhovět a provést opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů nebo je zamítnout a potvrdit záznam bodů v registru řidičů. Zákon nepřipouští, aby správní orgán postupoval jinak (bod 22). Správní řád ani zákon o silničním provozu nestanoví, že by povinnou náležitostí námitek bylo jejich odůvodnění. Pokud má být součástí podání ve správním řízení jeho odůvodnění, pak právní předpisy takovou povinnost výslovně stanoví. NSS poukázal například na úpravu odvolání obsaženou v § 82 odst. 2 správního řádu, nebo na § 114 odst. 3 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách. Dle NSS nelze požadavek odůvodnění dovodit ani z § 123f odst. 3 zákona o silničním provozu, který správnímu orgánu ukládá neodůvodněné námitky zamítnout a provedený záznam potvrdit. Výkladem uvedeného ustanovení NSS dovodil, že použití pojmu *neodůvodněné námitky* je toliko legislativním pochybením zákonodárce, který měl bezesporu na mysli pojem nedůvodné námitky (body 23-24). Ovšem skutečnost, že námitky nejsou odůvodněné, nebrání ve zkoumání jejich důvodnosti.

29. Z dřívější judikatury NSS plyne, že správní orgán je v řízení o námitkách oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden (srov. rozsudek NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44). **I při absenci konkrétních námitek** se správní orgán v rámci přezkumu musí pohybovat v uvedených mezích. V takovém případě mu však nelze vyčítat, pokud tak činí pouze v obecné rovině. Jeho úlohou bezesporu není, aby za řidiče domýšlel nenamítané důvody směřující proti záznamu, nýbrž se musí povšechně **zabývat uvedenými okruhy přezkumu**. NSS situaci přirovnal k podání neodůvodněného odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně (body 24-26).
30. Z výše rekapitulovaných právních závěrů NSS tak vyplývá, že i v případě neodůvodněných námitek, u kterých navíc ani není zcela zřejmé, v jakém rozsahu je účastník podává (proti kterým záznamům), musí správní orgán rozhodnout, přičemž zákon mu ukládá námitkám v případě jejich důvodnosti buď vyhovět a záznamy bodů opravit, anebo v případě jejich nedůvodnosti námitky zamítnout. Není jiný postup, jak by mohl s námitkami naložit.
31. Zákon výslovně neupravuje, že by musel řidič podat proti každému záznamu zvlášť (formálně) samostatnou námitku. Soud nepovažuje za vadu podání, pokud žalobce nazval své podání jako „námitka“, když je z obsahu podání patrné, že směřuje proti více záznamům („proti všem záznamům“) – materiálně se tak jedná o soubor námitek. V této souvislosti pak nepovažuje soud samo o sobě za vadu, která by způsobila nezákonnost (nesrozumitelnost) rozhodnutí, pokud městský úřad použil v prvostupňovém rozhodnutí formulaci, kterou použil ve svém podání právě i žalobce; tedy pokud pod pojem „námitka“ zahrnul materiálně soubor námitek proti všem záznamům bodů, kterými bylo dosaženo počtu 12.
32. Nicméně je třeba klást důraz na to, že z výrokové části rozhodnutí musí být zřejmé řešení otázky, která je předmětem řízení (srov. § 68 odst. 2 správního řádu). Při rozhodování o námitce/námitkách proti záznamu/záznamům bodů (není rozhodné, zda po dosažení počtu 12 bodů nebo nižšího počtu), kterou neshledá správní orgán důvodnou, je věcné řešení

otázky obsaženo ve dvou částech výroku, resp. ve dvou výrocích: 1. zamítnutí námítky/námitek a 2. potvrzení provedeného jednoho či více záznamu bodů. Z výroku rozhodnutí by tak mělo být zřejmé, jaké námítky městský úřad zamítl a jaký záznam či záznamy bodů potvrdil. Žalobce namítal nepřezkoumatelnost výroku pro nesrozumitelnost, nicméně nesrozumitelným je až takové rozhodnutí, z něhož nelze vůbec seznat, jak správní orgán vůbec rozhodl. Může to být dáno absencí výroku, nedostatky jazykového vyjádření výroku nebo vnitřní rozporností. Musí se jednat o takové nedostatky, které zabraňují porozumět výroku rozhodnutí, tedy zjistit, jak správní orgán rozhodl.

33. Znovu je třeba zdůraznit, že žalobce podal neodůvodněné námítky, ve kterých toliko uvedl, „*podávám tímto námítky proti všem záznamům bodů v registru řidičů, zejména pak ve smyslu § 123f odst. 4 zákona o silničním provozu proti záznamu, kterým bylo dosaženo 12 bodů.*“ Městský úřad si vyhodnotil obsah podání tak, že žalobce rozporuje veškeré záznamy, které vedly ve svém součtu k dosažení 12 bodů; na dosažení součtu 12 bodů již nemají vliv dřívější záznamy, u kterých byl proveden odpočet bodů. Slovo „*zejména*“ pak nelze vykládat tak, že by žalobce podal námítku pouze proti poslednímu záznamu, kterým bylo dosaženo 12 bodů, ale že žalobce klade na přezkum posledního záznamu bodů důraz. Žalobce své námítky nedoplnil o žádnou argumentaci, přestože by bylo důvodné očekávat, že ji zejména proti poslednímu záznamu (jehož přezkumu se *zejména* domáhal) doplní nejpodrobněji.
34. Městský úřad se proto dle obsahu podání správně zabýval právě těmi záznamy, které vedly k dosažení celkového počtu 12 bodů. Jak vyplývá z výpisu z bodového hodnocení řidiče (který byl žalobci zaslán), jednalo se o poslední čtyři přestupky žalobce (dne 27. 7. 2016, 20. 10. 2015, 30. 1. 2015, 17. 1. 2015). Z výpisu je rovněž seznatelné, že body za dřívější přestupky (16. 8. 2012, 1. 4. 2012, 25. 6. 2009, 21. 9. 2007 a 4. 5. 2007) byly postupně odečteny (dne 9. 10. 2008, 26. 6. 2010 a 17. 8. 2013), a nevedly tedy k dosažení 12 bodů, přičemž žalobce v podané námítce nijak neuvedl, že by se domáhal přezkumu i odpočtu bodů u záznamů, u kterých byl již odpočet proveden. Není tak pochyb o tom, jaké přestupky byly podkladem pro zápis 12 bodů, na jejichž základě byl žalobce vyzván k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění a které byly podrobeny přezkumu. Předmět řízení o námitkách byl tedy vymezen na přezkum záznamů ze dne 27. 7. 2016, 20. 10. 2015, 31. 1. 2015 a 17. 1. 2015. A byť by bylo vhodné, aby městský úřad ve výroku prvostupňového rozhodnutí výslovně uvedl data záznamů a počty bodů, které byly k danému datu zaznamenány, tak v kontextu odůvodnění prvostupňového rozhodnutí (i ve spojení s napadeným rozhodnutím, které na str. 2 výslovně uvádí přezkoumávané záznamy) není výrok prvostupňového rozhodnutí nesrozumitelný; naopak je z něho srozumitelné, o čem městský úřad rozhodl (námítky žalobce doručené dne 4. 8. 2016 nebyly důvodné a byl potvrzen záznam celkového počtu 12 bodů). Je vyloučeno, že by se městský úřad zabýval přezkumem pouze jednoho záznamu, kterým bylo dosaženo 12 bodů, neboť za žádný přestupek nelze uložit 12 bodů, zároveň je vyloučeno, že by se zabýval přezkumem *starších* záznamů, neboť u nich byl již proveden odpočet a žalobce se v námítce nedomáhal přezkumu provedených odpočtů. Městský úřad zároveň konkrétně odkázal i na to, jaké námítky žalobce neshledal důvodnými – ve výrokové části výslovně specifikoval námítky datem jejich doručení dne 4. 8. 2016. Nenastala tak situace, že by vůbec nebylo možné seznat, jak a o čem městský úřad rozhodl. Žalobce nemůže klást k tíži městskému úřadu vlastní pasivitu (obecnost při formulaci námitek a pasivitu při jejich odůvodnění). Žalobce měl možnost v průběhu správního řízení případně korigovat okruh přezkumu; vymezit ho jinak, než jak vyplýval z jeho podání ze dne 2. 8. 2016 (doručeného dne 4. 8. 2016), avšak neučinil tak.

35. Žalobce dále rozporoval podklady pro záznam bodů za přestupky ze dne 30. 1. 2015 (neřídil motorové vozidlo) a ze dne 27. 7. 2016 (nečitelnost).
36. Otázkou přezkumu podkladů pro záznam bodů v registru řidičů se správní soudy již opakovaně zabývaly (srov. např. rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16, ze dne 6. 6. 2018, č. j. 10 As 141/2018-40, ze dne 26. 9. 2019, č. j. 3 As 298/2017-23, ze dne 10. 12. 2019, č. j. 1 As 415/2019-32, ze dne 19. 6. 2020, č. j. 5 As 187/2017-62, nebo ze dne 31. 7. 2020, č. j. 5 As 20/2019-42). Ustálená judikatura důsledně rozlišuje na jedné straně řízení o jednotlivých přestupcích (v podobě blokového, resp. příkazního či standardního přestupkového řízení) oproti řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů podle zákona o silničním provozu. Předměty těchto řízení jsou totiž odlišné. Příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností je v řízení o námitkách proti provedenému záznamu bodů v registru řidičů oprávněn zkoumat pouze to, zda existuje způsobilý podklad pro záznam (tj. pravomocné rozhodnutí příslušného orgánu veřejné správy či soudu ve smyslu § 123b odst. 1 a 2 zákona o silničním provozu), zda záznam v registru řidičů byl proveden v souladu s tímto podkladem a zda počet připsaných bodů odpovídá bodovému hodnocení v souladu s přílohou k zákonu o silničním provozu. Správní orgán v tomto řízení zásadně nepřezkoumává správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na jejichž základě byl záznam proveden, neboť na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné, a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší. V projednávané věci soud neshledal žádný důvod, aby se od dosavadní rozhodovací praxe odchýlil.
37. Jde-li o zpochybnění skutečností obsažených v oznámení policie o uložení pokuty za přestupek, na jejichž základě bylo provedeno hodnocení dosaženého počtu bodů a jejich následný záznam (např. pochybnosti o tom, zda byl s účastníkem skutečně projednán přestupek v blokovém, resp. příkazním řízení), je třeba, aby si správní orgán v uvedeném případě vyžádal další důkazy, např. v podobě příslušných částí pokutového bloku, které by prokázaly, že přestupek byl s účastníkem v blokovém, resp. příkazním řízení skutečně projednán, a tedy že existuje právní podklad pro provedení záznamu v registru řidičů (rozsudek NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76, č. 2145/2010 Sb. NSS).
38. V posuzované věci správní orgány postupovaly v souladu s uvedenou judikaturou a vyžádaly si kopie příslušných pokutových bloků. Postavily tak najisto, že údaje uvedené v evidenční kartě žalobce odpovídají skutečnostem uvedeným v pokutových blocích, na jejichž základě byly body zaznamenány. K jejich náležitostem se městský úřad i žalovaný vyjádřili v tom smyslu, že obsahují veškeré obligatorní náležitosti stanovené zákonem, a lze tak na jejich základě provést záznam bodů do evidenční karty řidiče. Žalovaný tedy způsobilost pokutových bloků řádně posoudil.
39. Námitkami, ve kterých přestupce upozorňuje na formální nedostatky pokutových bloků, se mohou správní orgány zabývat pouze do té míry, v jaké mohou zpochybnit způsobilost jednotlivých podkladů pro záznam. Namítaná pochybení musí být natolik závažná, že oznámení či rozhodnutí podle § 123b zákona o silničním provozu nelze jako podklad pro zápis vůbec použít, např. z důvodu jeho nesrozumitelnosti či dokonce nicotnosti (srov. např. rozsudky NSS ze dne 30. 5. 2011, č. j. 2 As 19/2011-87, nebo ze dne 26. 5. 2016, č. j. 7 As 63/2016-47). Při zohlednění specifik blokového, resp. příkazního řízení je však možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-

39). Podstatné je, aby konkrétní jednání přestupce bylo v pokutovém bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. V tomto rozsahu soud provedl přezkum náležitostí žalobcem zpochybňovaných pokutových bloků:

40. Pokutový blok ze dne 30. 1. 2015, série FD/2013, č. D1220444, obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, bydliště, číslo občanského a řidičského průkazu). Vedle kolonky č. 4 (totožnost) je rovněž uvedeno číslo „X“. Přestupek je popsán „30. 1. 2018, 11:30 hod. Kosmonosy, kruhový objezd u Havex Auto, ul. Průmyslová, §§ 4b, 12/5 z. č. 361/2000 Sb. při přejíždění z pruhu do pruhu obrozil jiného řidiče – zavinil dopravní nehodu, neřídil se pravidly“ Žalobce se tak dopustil přestupku podle § „125c/1k“ zákona o silničním provozu. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 1 500 Kč, datum a místo uložení pokuty, jméno a číslo oprávněné úřední osoby a její podpis a podpis přestupce. V připojeném oznámení o uložení pokuty ze dne 4. 2. 2015 je shodně popsán skutek i jeho právní kvalifikace. Je zde uvedeno, že žalobce řídil osobní motorové vozidlo reg. zn. X, tov. značky VW PASSAT X.
41. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně seznatelné, že se žalobce přestupku dne 30. 1. 2015 dopustil jako řidič motorového vozidla. V pokutovém bloku je uvedeno číslo „X“, které koresponduje s číslem registrační značky v oznámení o uložení pokuty. Osobní motorové vozidlo je v oznámení o uložení pokuty blíže určeno i typem vozidla a tovární značkou motorového vozidla. Soud proto nemá pochyb o tom, že žalobce spáchal přestupek při řízení motorového vozidla, nikoliv při řízení jízdního kola. Žalobce ostatně k prokázání svého tvrzení nenavrl ani žádný důkaz, který by zpochybnil zjištěný skutkový stav, jenž má podklad v listinách ve správním spisu.
42. Příkazový blok ze dne 27. 7. 2016 série GD/2014, č. D2404821, obsahuje osobní údaje žalobce (jméno, příjmení, rodné číslo, bydliště, číslo občanského a řidičského průkazu). Přestupek je popsán: „Dne 27. 7. 2016 v 20:30, [nečitelné údaje] Jílové u Prahy, ul. Hornická, řidič OS RZ X, § 6/1a z. č. 361/2000 Sb. – za jízdy nepřipoután bezp.pásky“ Žalobce se tak dopustil přestupku podle „§ 125c/1k“ zákona o silničním provozu. Blok dále obsahuje údaj o pokutě ve výši 200 Kč, datum a místo uložení pokuty, služební číslo a podpis oprávněné úřední osoby a podpis přestupce. Údaje se shodují s údaji na oznámení o uložení pokuty ze dne 28. 7. 2016.
43. Soud konstatuje, že z těchto údajů je jednoznačně srozumitelné, že žalobce dne 27. 7. 2016 v 20:30 v Jílovém u Prahy, v ulici Hornická při řízení osobního motorového vozidla reg. zn. X nebyl připoután bezpečnostními pásy. Žalobce tím porušil § 6 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) téhož zákona. Z výše uvedené formulace je tedy dostatečně seznatelný popis skutku i právní kvalifikace, tedy sankcionované jednání žalobce. Datum spáchání přestupku je čitelné z kolonky č. 5 (popis skutku), č. 9 (podpis oprávněné osoby) a č. 10 (podpis přestupce). Z příkazového bloku jednoznačně vyplývá ověření totožnosti žalobce, je uvedeno rodné číslo žalobce, bydliště, číslo občanského i řidičského průkazu. Podpis žalobce na příkazovém bloku se shoduje s podpisem uvedených na ostatních pokutových blocích a doručenkách založených ve správním spisu. S ohledem na identifikaci žalobce klíčovými osobními údaji a na jeho podpis pod pokutovým blokem lze prakticky vyloučit možnost, že by se přestupku dopustil někdo jiný než on.
44. Soud proto konstatuje, že tyto podklady jsou způsobilými pro záznam bodů do evidenční karty řidiče, a žalobní body vztahující se k přestupkům ze dne 30. 1. 2015 a 27. 7. 2016 proto nejsou důvodné.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

45. Vzhledem k tomu, že uplatněné žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádné vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, zamítl žalobu jako nedůvodnou (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
46. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou administrativní činnost.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. července 2024

Lenka Bursíková, v. r.
předsedkyně senátu